

Undertaking Specific Parameters voor bepaling van het Premie en Reserve risico

April 2012

Het gebruik van Undertaking Specific Parameters geeft inzicht in het verzekeringstechnische risico en maakt daarmee een onlosmakelijk onderdeel uit van de vereisten onder de Own Risk and Solvency Assessment.

INLEIDING

Schadeverzekeraars die het standaardmodel hanteren voor de bepaling van het aan te houden solvabiliteitskapitaal (de Solvency Capital Requirement ofwel SCR) kunnen de voorgeschreven standaard parameters voor het premie en reserve risico vervangen door parameters die gebaseerd zijn op data uit de eigen verzekeringsportefeuille. Deze zogenaamde calibratie (ofwel vaststelling) van parameters op basis van de eigen verzekeringsportefeuille zorgt voor een betere inschatting van het verzekeringstechnisch risico en kan leiden tot een verlaging van de SCR en een verbetering van de solvabiliteitsratio. Mits uiteraard de calibratie op basis van eigen data resulteert in lagere parameters dan voorgeschreven in het standaardmodel.

CALIBRATIE

De calibratie van de USP's uit eigen data dient plaats te vinden op basis van een vaste methodiek, vanuit de Solvency II regelgeving voorgeschreven. Deze methodiek sluit aan bij de wijze waarop de calibratie voor de standaard parameters heeft plaatsgevonden. De logica om de vrijheid van verzekeraars te beperken bij de calibratie is gelegen in de verbondenheid tussen deze calibratie en de gehanteerde methodiek. De parameters voor zowel het premie en reserve risico worden op

een vooraf gedefinieerde manier gecombineerd tot uiteindelijk één SCR kapitaal over alle productsegmenten. Je zou kunnen zeggen dat de methodiek onlosmakelijk is verbonden met de wijze van calibratie van de parameters die als input worden gebruikt. Indien men de wijze van calibratie aanpast, dient het aanbeveling tevens vast te stellen of de achterliggende methodiek van berekening van het premie en reserve risico dan nog adequaat is. In dat geval wordt de toepassing van USP's losgelaten en is sprake van een eigen methode die als Partieel Intern Model in het standaard raamwerk van de SCR berekening zou kunnen worden geïmplementeerd.

COMPLIANCE

Er gelden diverse spelregels voor de toepassing van USP's of een Partieel Intern Model. Er zijn onder andere spelregels voor de onderbouwing van de parameters, validatie en documentatie. Deze spelregels zullen worden opgenomen in de uiteindelijke Solvency II regelgeving. Voor het mogen toepassen van USP's of een Partieel Intern Model is toestemming van de toezichthouder vereist. Hoe door de lokale toezichthouder invulling zal worden gegeven aan de op Europees niveau gestelde vereisten voor toepassing van USP's en een Partieel Intern Model is nog onduidelijk. Belangrijk hierbij is

het zogenaamde 'level playing field' voor alle verzekeraars in Europa, waardoor de invulling van de vereisten die in Nederland door DNB worden gesteld niet materieel zou mogen afwijken van de vereisten die worden gesteld door toezichthouders in andere Europese lidstaten.

TECHNISCHE ASPECTEN

De meest actuele beschrijving van de USP-methodiek is opgenomen in de draft Level 2 tekst dat ter pre-consultatie beschikbaar is gesteld. Hoewel de details van de invulling dus nog niet vast liggen, ligt het in de lijn der verwachting dat het pre-consultatie paper een accuraat beeld van de uiteindelijke voorschriften voor de berekening van de USP's geeft.

In het pre-consultatie paper is een drietal methoden beschreven op basis waarvan USP's voor het premie en reserve risico kunnen worden berekend. Voor de bepaling van de USP's voor het premie risico wordt één methode voorgeschreven, voor het reserve risico worden voorsnog twee methoden voorgesteld. De methodiek voor het premie risico betreft een schatting op basis van een lognormale fit waarbij gekeken wordt naar de volatiliteit in de schaderatio's zoals die per schadejaar worden ingeschat direct aan het einde van het schadejaar. Voor het reserve risico zijn twee methoden toegestaan. De eerste methode betreft eenzelfde lognormale fit als voor het premie risico maar met andere input. In plaats van de volatiliteit in de initiële inschatting van de schaderatio wordt hier de volatiliteit gemeten in de ontwikkeling van de schadevoorziening over een éénjaars tijdshorizon. De tweede methode voor het reserve risico is op basis van een schadedriehoek met netto schadebetalingen.

De uiteindelijke USP-waarde wordt voor elke parameter (per segment en separaat voor het

premie en reserve risico) berekend door een gewogen gemiddelde te nemen van de geschatte parameter en de standaard parameter. De gewichten van de beide componenten worden bepaald door het aantal meegenomen historische jaren.

OWN RISK AND SOLVENCY REQUIREMENT

Ongeacht de keuze die voor de berekening van de SCR wordt gemaakt, zal als onderdeel van de ORSA moeten worden vastgesteld of de standaard parameters en methodiek het premie en reserve risico van de verzekeraar adequaat inschatten. Als uit de ORSA blijkt dat de SCR op basis van de standaard parameters en methodiek niet aansluiten bij het werkelijke risico, dan kan dit leiden tot toepassing van USP's of een Partieel Intern Model. Dit is echter niet per definitie noodzakelijk.

De verzekeraar kan op basis van de eigen assessment van het risico tot een andere inschatting komen van het risico. Als de toepassing van USP's of een eigen methode leidt tot een lagere inschatting van de SCR, dan kan de toepassing hiervan interessant zijn om zodoende het vereiste kapitaal te verlagen en de solvabiliteitsratio te verbeteren.

Uit de berekening van de USP's kan echter ook volgen dat de parameters in het standaardmodel te laag zijn voor het risico dat de verzekeraar loopt. In dat geval is het geen trivialiteit dat met deze hogere parameters in het standaard model moet worden gerekend, maar kan dit er wel toe leiden dat als onderdeel van de ORSA over dit hogere risico zal moeten worden gerapporteerd. Daarnaast bestaat de mogelijkheid tot een additionele kapitaal eis, gestuurd vanuit de interne eisen van de verzekeraar danwel als zogenaamde 'capital add on' vanuit de toezichthouder. Indien de eigen assessment van het risico op het niveau van de verzekeringsentiteit of

groep echter niet leidt tot een materieel hogere inschatting van de totale SCR, dan lijkt er vanuit het toezicht niet direct de noodzaak om overgang naar USP's of een Partieel Intern Model te stimuleren. Voor de sturing van de onderneming kan in dat geval echter wel gebruik worden gemaakt van de kapitaalberekeningen op basis van de eigen assessment, waarbij het kapitaal op basis van het standaard model als minimale randvoorwaarde wordt gehanteerd.

TENSLOTTE

Elke verzekeraar zal als onderdeel van de ORSA moeten vaststellen in hoeverre het standaard model de risico's in de onderneming voldoende adequaat weergeeft. Voor het premie en reserve risico kan hier invulling aan worden gegeven door een kwalitatieve assessment van de risico's in de verzekeringsportefeuille in combinatie met de toepasbaarheid van USP's. Afhankelijk van deze eigen assessment kan al dan niet worden besloten tot toepassing van UPS's bij de bepaling van de vereiste solvabiliteitskapitaal.

MILLIMAN IN EUROPA

Milliman heeft een sterke vertegenwoordiging in Europa met momenteel meer dan 250 consultants die onze klanten bedienen vanuit kantoren in Amsterdam, Boekarest, Brussel, Dublin, London, Madrid, Milaan, München, Parijs, Warschau en Zürich.

europe.milliman.com

Indien u vragen of opmerkingen heeft naar aanleiding van dit artikel of andere aspecten van Solvency II wenst te bespreken, neemt u dan contact op met een van onderstaande consultants of uw Milliman contactpersoon.

Peter Franken

peter.franken@milliman.com

+31 20 7601 816

Niels van der Laan

niels.vanderlaan@milliman.com

+31 20 7601 819

Wouter Klaassen

wouter.klaassen@milliman.com

+31 20 7601 818